

Yttrande till förvaltningsrätten 2024-03-25

Aktbilaga 14
Mål nr 5177-24
Avdelning 1

Gällande:

Marta Franzén
Artillerigatan 20 Lgh 1202
114 51 Stockholm
0706938316
franzen.marta48@gmail.com

Sid.1)

Första stycket:

Under den första processen med tidigare handläggare och där det hela inte utfördes på ett professionellt och faktabaserat underlag: fråntog man betydligt mer än 50% av hjälpen, nästan allt: se timmarna, från 110h till 10h per månad (även om det är insatserna som vi kan överklaga och ej själva antalet timmar, men det säger sig självt att det går inte att rymma allt detta som jag har fått hjälp med förut)

Sista stycket:

Det handlar om att allt med narkolepsi tar längre tid. Jag kan behöva ta en tupplur när jag tränar, när jag tar mediciner, efter bad och innan jag klär på mig osv. Dessutom får jag ofta kataplexier som fördröjer detta ytterligare, ju fler jag har fått en dag t ex desto fler riskerar jag att få under dagen.

Sid. 2)

Andra stycket:

Martas mamma Maria har ofta diarréer och hennes byxor behöver bytas ofta- om de inte blötläggs när de är smutsiga av avföring går det ej att få rent dem sen. Hemtjänsten kan behöva tvätta uppemot 15-20 par av Marias byxor per tvättillfälle

Sid. 3)

Andra stycket:

Följeslagning har jag haft förut (fram till 231231) och detta togs upp under mötet med Ingrid Rumar och Renata Stypula.

Jag har rätt till medföljande person i såväl sjukresa som färdtjänst- problemet är bara att jag sällan har någon att ta med eftersom insatserna och tiden inte räcker till. Ibland går det bra, ibland inte- när jag åker iväg, återigen behöver jag ha förutsättningar för att göra mig i ordning, utan stress osäkerhet osv just för att förebygga kataplexier.

Ett nytt exempel från måndagen 18/3: min dotter var ledig så hon åkte med mig i färdtjänsten till kardiologen vid Hötorget: fanns även en annan passagerare (samåkning) i taxin. Precis innan vi ska kliva ur får jag en stark kataplexiattack och min dotter samt chauffören kämpar i tio minuters tid med att få ut mig till rullstolen. Extrem stress för alla parter, rullstolen ena broms skadades och den andra passageraren kom för sent till sin läkartid.

Som bekant har varken sjukrese- eller färdtjänstchaufförer någon särskild utbildning eller i uppdrag att eskortera, vänta in, stötta vid behov osv. Ibland har man turen att träffa på en chaufför som är hjälpsam och håller upp dörren osv, servicen har förbättrats något på det stora hela- men följeslagare i bilen som jag har rätt till- åligger kommunen och inte regionen. Det är följeslagaren som tar ner min rullstol till taxin, som hjälper mig att sätta på mig skorna osv

Tredje stycket:

Gällande mediciner: det handlar inte om att dosera och ge mig mediciner utan att finnas där för att väcka mig om jag somnar, stötta under processen och t ex ta upp tabletter från golvet.

Med vänlig hälsning

Marta Franzén